

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Motuk

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **W. M.**,

skazanego z art. 278 § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2023 r. w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

kasacji wniesionej na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 28 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 849/22

**uchyla wyrok łączny w zaskarżonej części, tj. jego pkt 4 w
zakresie orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności i w tym
zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Radzynie
Podlaskim do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim, wyrokiem z dnia 28 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 849/22, uznał W. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie wskazanego przepisu wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności (*pkt 1*), a w związku ze skazaniem za ww. czyn orzekł od oskarżonego W. M. na rzecz R. M. nawiązkę w kwocie 100 zł (art. 46 § 2 k.k.) (*pkt*

2). Ponadto, uznał W. M. za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności (*pkt 3*). Orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności sąd połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności (*pkt 4*), a także orzekł o kosztach sądowych (*pkt 5*).

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 5 stycznia 2023 r., wobec niezaskarżenia go przez strony postępowania.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść oskarżonego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył go w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności, wymierzonej w punkcie 4 i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k. polegające na orzeczeniu w punkcie 4 wyroku w stosunku do W. M., w wyniku połączenia kar jednostkowych: 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie 1 wyroku oraz 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie 3 wyroku, kary łącznej w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności, to jest w rozmiarze wyższym od sumy kar połączonych, a zatem powyżej górnej dopuszczalnej granicy kary łącznej.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Radzynie Podlaskim do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd uzasadnione było jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie przewidzianym w przepisie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z brzmieniem art. 86 § 1 zd. pierwsze k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Skoro przedmiotem kary łącznej w niniejszej sprawie były kary jednostkowe pozbawienia wolności wynoszące odpowiednio po 3 miesiące, to najsurowsza kara łączna pozbawienia wolności nie mogła przekroczyć normatywnego pułapu wyznaczonego przez sumę orzeczonych kar, tj. 6 miesięcy. Orzekając więc karę łączną pozbawienia wolności w wysokości 7

miesiący Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim dopuścił się rażącego naruszenia przepisu art. 86 § 1 zd. pierwsze k.k., zaś naruszenie to miało istotny wpływ na treść orzeczenia, przeciwko któremu obecnie Prokurator Generalny skierował nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiony na korzyść skazanego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy uchylił wyrok w zaskarżonej części (pkt 4) i — w tym zakresie — przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radzynie Podlaskim. W postępowaniu ponownym orzekając w przedmiocie łącznej kary pozbawienia wolności stanowiącej wynik zastosowania instytucji kary łącznej do jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd będzie miał na uwadze maksimum ustawowe przewidziane przez Kodeks karny dla kary pozbawienia wolności stanowiącej wynik zagregowania jednostkowych kar tego typu w ramach kary łącznej, wyznaczające górną granicę możliwej do wymierzenia łącznej kary pozbawienia wolności.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.

AG

[ł.n]